

NAZWY PLANET
● ●

POWIĘKSZENIE
+ - 100 %

Status połączenia z internetem
Brak połączenia

POKAŻ ODLEGŁOŚCI
●

UKŁAD PLANET NA DZIŚ
Układ wewnętrzny   Układ zewnętrzny
Cały Układ Słoneczny

konwerter odległości

NAZWY PLANET

POWIĘKSZENIE

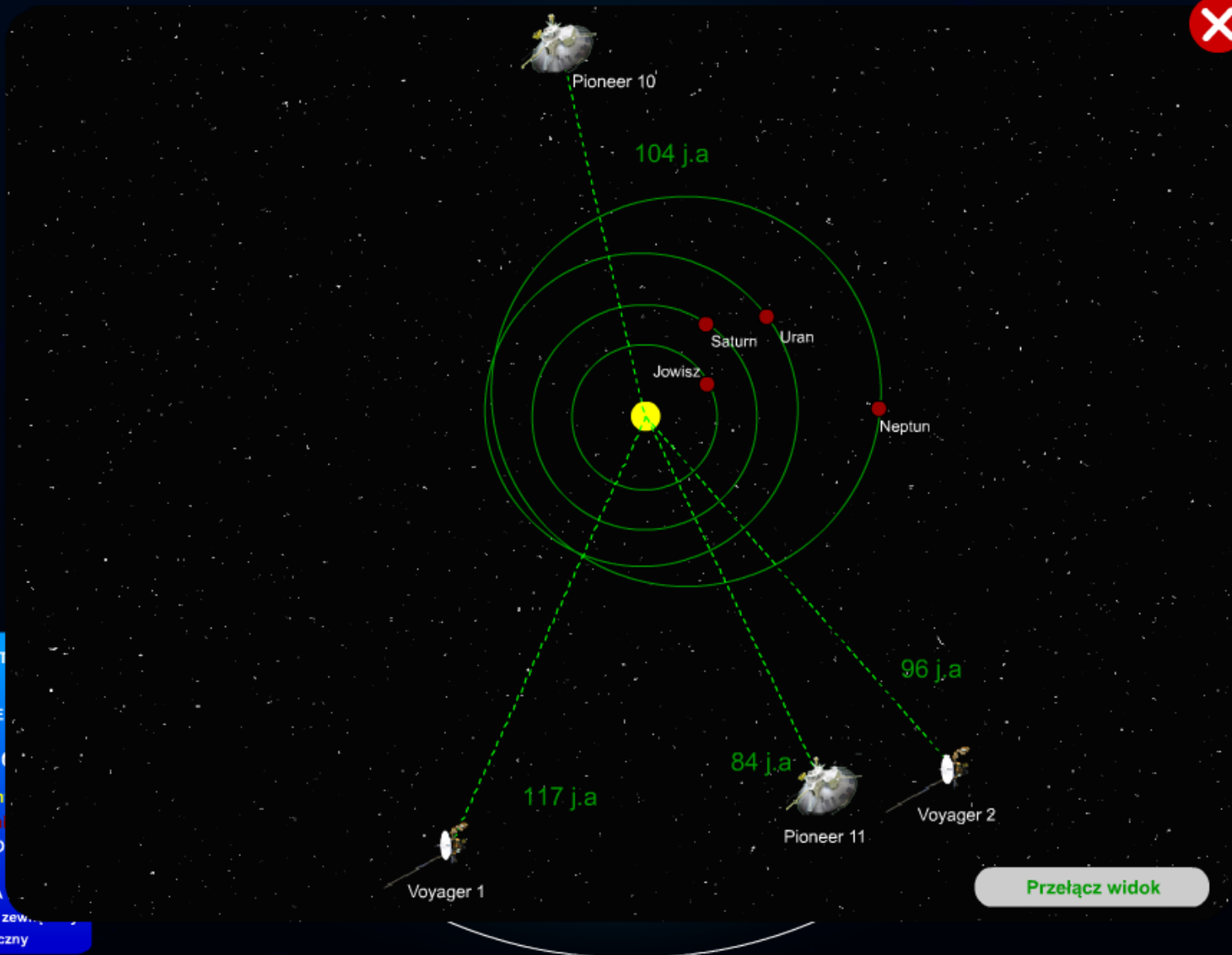
Status połączenia z internetem

Brak połączenia z internetem

POKAŻ ODLEGŁOŚĆ

UKŁAD PLANET NA

Układ wewnętrzny   Układ zewnętrzny   Cały Układ Słoneczny

Przełącz widok

Informacje podstawowe

Charakterystyka fizyczna

masa	$4,8685 \times 10^{24}$ kg
gęstość	5,204 g/cm ³
objętość	$9,280 \times 10^{11}$ km ³
powierzchnia	$4,600 \times 10^8$ km ²

Charakterystyka orbity

średnia odległość od Słońca	0,723 j.a.
obwód orbity	4,545 j.a.
rok gwiazdowy	224,7009 dni
średnia prędkość orbitalna	35,02 km/s

Aktualna odległość od

Słońca w j.a. **0.72**
(dane online)

INFORMACJE SZCZEGÓLOWE

Wenus nazywana jest gwiazdą wieczorną lub zaranną gdyż na niebie widoczna jest tylko przez 3 godziny przed lub po zachodzie Słońca

LOSUJ CIEKAWOSTKĘ

Merkury Wenus Ziemia

Brak naturalnych satelitów

Misje kosmiczne

Program Wenera

Venus Express

Podaj swój ciężar

70

OBLICZ

Twój ciężar na Wenus wyniósłby

63.29256

Podaj swoją datę urodzenia

15 05 1975

OBLICZ

Twój wiek to:

39.72877 lat

Twój wiek na Wenus to:

64.73661 lat

Odtwarzaj

Stop

konwerter odległości

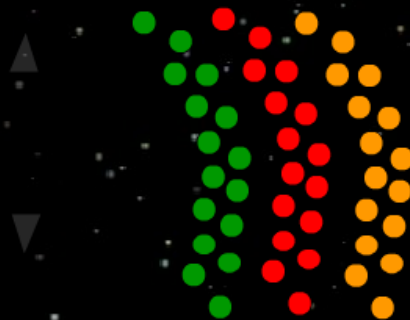

Pas planetoid

Obszar Układu Słonecznego znajdujący się między orbitami Marsa i Jowisza. Krąży w nim wiele ciał różnej wielkości, nazywanych planetoidami.

Pas planetoid uformował się z mgławicy przedslonecznej jako grupa planetozymali, małych prekursorów planet. Pomiedzy Marsem a Jowiszem, zaburzenia grawitacyjne nadawały tym planetozymalom zbyt duże prędkości, żeby mogły się one połączyć w wyniku akrecji w planetę. Planetozymale zderzały się z taką siłą, że zamiast łączyć się w większe obiekty, kruszyły się na mniejsze. Powstałe odłamki miały inne orbity niż ciała przed zderzeniem, często spadając potem na wewnętrzne planety Układu w postaci meteoroidów.

Planetoidy podlegają ciągłej ewolucji i nie mają obecnie takiej

Wpisz odległość w j.a lub l.y

Przelicz na j.a

Przelicz na l.y

Wyczyść

konwerter odległości
Wpisz odległość w j.a

Przelicz na km

Wyczyść

Wpisz odległość w parsekach

Przelicz na j.a

Przelicz na l.y

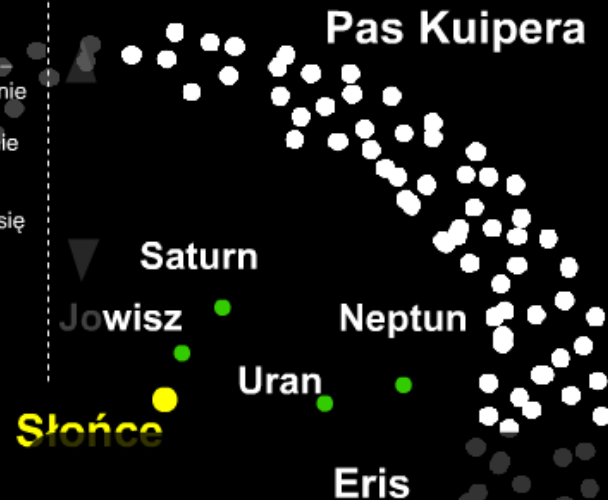
Wyczyść

Dysk rozproszony

Obszar występowania lodowych planetoid poza orbitą Neptuna, w zewnętrznej części pasa Kuipera lub dalej.

Obiekty z dysku rozproszonego (SDOs – scattered disc objects) – jak mówi sama nazwa – zostały „rozproszone” przez oddziaływanie grawitacyjne planet (najprawdopodobniej gazowych olbrzymów), które wyrzuciły je na bardzo odległe orbity, mające niejednokrotnie bardzo duże nachylenie do ekliptyki w stosunku do planet i pozostałych planetoid. Niektóre z nich mogą w swym aphelium sięgać nawet obłoku Oorta, w peryhelium natomiast nie zbliżają się na odległość mniejszą niż 35 jednostek astronomicznych do Słońca.

Planetoidy z grupy centaurów - choć nie należą do dysku rozproszonego - również zostały „rozrzucone” w wyniku

Planeta karłowata, jeden z obiektów dysku rozproszonego. Eris została odkryta 5 stycznia 2005 roku (na zdjęciach, które wykonano 21 października 2003 roku).

Odkrycie tego obiektu ogłoszono 29 lipca 2005. Odkrywcy nadali jej nieoficjalną nazwę „Xena”. 13 września 2006 roku ta planeta karłowata uzyskała stałą nazwę Eris, od imienia greckiej bogini niezgody.

136199 Eris jest obiektem transneptunowym, którego masę w chwili odkrycia była szacowano na większą niż Plutona i z tego powodu w mediach nazywany był dziesiątą planetą. Jednak 24 sierpnia 2006 roku zdecydowano, że Eris, podobnie jak Pluton i Ceres, zaliczona będzie do klasy planet karłowatych.

Dysk rozproszony

Dysk rozproszony

Peryhelium - 38.5 j.a.

Aphelium - 97 j.a.

konwerter odległości

Komety

Kometa Halleya

Peryhelium	0,586 j.a.
Aphelium	35,082 j.a.
Okres orbitalny	75,3159 lat

Najbardziej znana kometa krótkookresowa. Nazwa pochodzi od nazwiska astronoma Edmunda Halleya, który na początku XVIII wieku badał zapiski o pojawianiu się komet z lat 1456 - 1682 i w 1705 roku przewidział ponowne pojawienie się tej komety w 1758 roku. Halley odnalazł łącznie 24 komety okresowe. W pobliżu Słońca kometa Halleya traci podczas każdego przelotu około 250 mln ton swojej materii, na podstawie czego szacuje się, że będzie istnieć przez kolejne 170 000 lat.

Jądro komety Halleya jest bryłą o wymiarach 16×8×8 km. Powierzchnię komety pokrywają

Kolejne daty przelotów

28 lipca 2061
27 marca 2134

Kometa Hale'a-Boppa

Peryhelium	0,914136 j.a.
Aphelium	371,14 j.a.
Okres orbitalny	2537 lat

Kometa Hale'a-Boppa lub C/1995 O1 – kometa długookresowa, którą można było obserwować gołym okiem od maja 1996 do grudnia 1997 roku, dwa razy dłużej niż poprzednią rekordzistkę, Wielką Kometę z 1811.

Kometa Hale'a-Boppa porusza się po orbicie w kształcie bardzo wydłużonej elipsy o mimośrodzie 0,995. Peryhelium znajduje się w odległości 0,914 j.a. od Słońca, aphelium zaś aż 371,14 j.a. od niego. Na jeden obieg wokół naszej Diennej Gwiazdy potrzebuje ok. 2537 lat.

Kometa Hyakutake

Peryhelium	ok. 0,2302299 j.a.
Aphelium	ok. 4591 ± 41 j.a.
Okres orbitalny	ok. 109 985 ± 1460 lat

Kometa Hyakutake lub C/1996 B2 - kometa długookresowa, którą można było obserwować gołym okiem w 1996 roku. Kometa została odkryta 30 stycznia 1996 r. przez Yujia Hyakutake. Znajdowała się ona wtedy w odległości 2 j.a. od Słońca.

Kometa Hyakutake porusza się po orbicie w kształcie bardzo wydłużonej elipsy o mimośrodku 0,99990. Peryhelium znajduje się w odległości 0,23023 j.a. od Słońca, aphelium zaś aż ok. 4590 j.a. od niego. Na jeden obieg wokół naszej Diennej Gwiazdy potrzebuje ok. 110 tys. lat.

wewnątrz układu- 1
na zewnątrz układu - 2
widok z góry- 3
spacer po układzie - s
widocz boczny - b
animacja układu- a

